

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου

² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιας

³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα

⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων

⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου

⁶ εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου

⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω

⁹ μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι

¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προσ υμας

¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας

¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου

¹³ ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προσ υμας και εκωλυθην αχρι του

δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοις λοιποισ εθνεσιν

14 ελλησιν τε και βαρβαροισ σοφοισ τε και ανοητοισ οφειλετησ ειμι

15 ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοισ εν ρωμη ευαγγελισασθαι

16 ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμισ γαρ θεου εστιν εισ σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

17 δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εισ πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται

18 αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων

19 διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοισ ο γαρ θεοσ αυτοισ εφανερωσεν

20 τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιοσ αυτου δυναμισ και θειοτησ εισ το ειναι αυτοουσ αναπολογητουσ

21 διοτι γνοντεσ τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια

22 φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν

23 και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων

24 διο και παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων εισ ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοισ

25 οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην

²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν

²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρησιν της θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανησ αυτων εν εαυτοισ απολαμβανοντεσ

²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα

²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστουσ φθονου φονου εριδος δολου κακοητειασ ψιθυριστασ

³⁰ καταλαλουσ θεοστυγεισ υβριστασ υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετασ κακων γονευσιν απειθεισ

³¹ ασυνετουσ ασυνθετουσ αστοργουσ ασπονδουσ ανελεημονασ

³² οιτινεσ το δικαιωμα του θεου επιγνοντεσ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοισ πρασσουσιν

2

¹ διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεισ τον ετερον σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασσεισ ο κρινων

² οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ

³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου

⁴ η του πλουτου της χρηστοτητοσ αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνων οτι το χρηστον του θεου εισ μετανοιαν σε αγει

⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως και δικαιοκρισιας του θεου

⁶ ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου

⁷ τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον

⁸ τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια θυμος και οργη

⁹ θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ

¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

¹¹ ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω

¹² οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται

¹³ ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται

¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομοσ

¹⁵ οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων

¹⁶ εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου

¹⁷ ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω

¹⁸ και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφοροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου

¹⁹ πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει

20 παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειας εν τω νομω

21 ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ

22 ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ

23 οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ

24 το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται

25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν

26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται

27 και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου

28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη

29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαиноσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

1 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ

2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου

3 τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει

4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθως γεγραπται οπως αν δικαιωθησεν εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε

5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω

6 μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον

7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερисσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι

8 και μη καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν

9 τι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι

10 καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις

11 ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον

12 παντες εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος

13 ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ισ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων

14 ων το στομα αρας και πικριας γεμει

15 οξεισ οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα

16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων

17 και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν

18 ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων

19 οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω

20 διοτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιασ

²¹ νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων

²² δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη

²³ παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται τησ δοξησ του θεου

²⁴ δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια τησ απολυτρωσεωσ τησ εν χριστω ιησου

²⁵ ον προεθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια τησ πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξιν τησ δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων

²⁶ εν τη ανοχη του θεου προσ ενδειξιν τησ δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου

²⁷ που ουν η καυχησισ εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ

²⁸ λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρισ εργαων νομου

²⁹ η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων

³⁰ επειπερ εισ ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια τησ πιστεωσ

³¹ νομον ουν καταργουμεν δια τησ πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα

² ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ τον θεον

³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην

⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν
αλλα κατα οφειλημα

⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα
τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην

⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του
ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργαων

⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων
επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι

⁸ μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν

⁹ ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι
την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η
πιστις εις δικαιοσυνην

¹⁰ πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια
ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια

¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα της
δικαιοσυνης της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εις
το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων
δι ακροβυστιασ εις το λογισθηναι και αυτοισ την
δικαιοσυνην

¹² και πατερα περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ μονον
αλλα και τοισ στοιχουσιν τοισ ιχνεσιν της πιστεωσ της εν
τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ

¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω
σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου
αλλα δια δικαιοσυνης πιστεωσ

¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις
και κατηργηται η επαγγελια

¹⁵ ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν
νομος ουδε παραβασισ

¹⁶ δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εις το ειναι
βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του
νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν
πατηρ παντων ημων

17 καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευsen θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα

18 ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευsen εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου

19 και μη ασθηνησας τη πιστει ου κατενοηsen το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ

20 εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω

21 και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατοσ εστιν και ποιησαι

22 διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην

23 ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω

24 αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων

25 ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιωσιν ημων

5

1 δικαιοθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου

2 δι ου και την προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου

3 ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται

4 η δε υπομονη δοκιμη η δε δοκιμη ελπιδα

5 η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματοσ αγιου του δοθεντος ημιν

⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν

⁷ μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθαινεται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθαινειν

⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημασ ο θεοσ οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστοσ υπερ ημων απεθανεν

⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντεσ νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργησ

¹⁰ ει γαρ εχθροι οντεσ κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντεσ σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου

¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν

¹² δια τουτο ωσπερ δι ενοσ ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατοσ και ουτωσ εις παντασ ανθρωπουσ ο θανατοσ διηλθεν εφ ω παντεσ ημαρτον

¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογειται μη οντοσ νομου

¹⁴ αλλ εβασιλευσεν ο θανατοσ απο αδαμ μεχρι μυυσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντασ επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυποσ του μελλοντοσ

¹⁵ αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρισ του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενοσ ανθρωπου ιησου χριστου εις τουσ πολλουσ επερισσευσεν

¹⁶ και ουχ ωσ δι ενοσ αμαρτησαντοσ το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενοσ εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων εις δικαιομα

¹⁷ ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματι ο θανατοσ εβασιλευσεν δια του ενοσ πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτοσ και της δωρεασ της δικαιοσυνησ

λαμβάνοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου

¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενος παραπτωματος εισ παντας ανθρωπους εισ κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιωματος εισ παντας ανθρωπους εισ δικαιωσιν ζωης

¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι

²⁰ νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρισ

²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρισ βασιλευση δια δικαιοσυνης εισ ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρισ πλεοναση

² μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη

³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν

⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν

⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα

⁶ τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια

⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας

⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω

9 ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει

10 ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζητω θεω

11 ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

12 μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιας αυτου

13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω

14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν

15 τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο

16 ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εισ θανατον η υπακοη εισ δικαιοσυνην

17 χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχης

18 ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη

19 ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εισ την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον

20 οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη

21 τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος

22 νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον

23 τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

1 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη

2 η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηγορηται απο του νομου του ανδρος

3 αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω

4 ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εισ το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω

5 οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσις ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω

6 νυνι δε κατηγορηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος

7 τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις

8 αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα

9 εγω δε εξων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον

- 10 και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωην αυτη εισ θανατον
11 η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης
εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν
12 ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια
και αγαθη
13 το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο
αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου
μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην
αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης
14 οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε
σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν
15 ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο
πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω
16 ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι
καλος
17 νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα
εν εμοι αμαρτια
18 οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη
σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε
κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω
19 ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον
τουτο πρασσω
20 ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω
κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια
21 ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το
καλον οτι εμοι το κακον παρακειται
22 συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω
ανθρωπον
23 βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου
αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και
αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν
τοις μελεσιν μου
24 ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του

σωματος του θανατου τουτου

²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιασ

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοισ εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

² ο γαρ νομοσ του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιασ και του θανατου

³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεοσ τον εαυτου υιον πεμφασ εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιασ και περι αμαρτιασ κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι

⁴ ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοισ μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντεσ τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος

⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατοσ το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη

⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εισ θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται

⁸ οι δε εν σαρκι οντεσ θεω αρεσαι ου δυνανται

⁹ υμεισ δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτοσ ουκ εστιν αυτου

¹⁰ ει δε χριστοσ εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην

¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντοσ ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρασ τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν

12 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην

13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε

14 οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου

15 ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειασ παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιασ εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ

16 αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου

17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν

18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημασ

19 η γαρ αποκαραδοκια της κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται

20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισισ υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι

21 οτι και αυτη η κτισισ ελευθερωθησεται απο της δουλειασ της φθορασ εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου

22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισισ συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν

23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοισ στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων

24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπίζει

25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα

26 ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταισ ασθενειαισ ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοισ αλαητοισ

27 ο δε ερευνων τασ καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματοσ οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων

28 οιδαμεν δε οτι τοισ αγαπωσιν τον θεον παντα 3956 A-APN συνεργει εισ αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοισ ουσιν

29 οτι ουσ προεγνω και προωρισεν συμμορφουσ της εικονοσ του υιου αυτου εισ το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοισ αδελφοισ

30 ουσ δε προωρισεν τουτουσ και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν τουτουσ και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτουσ και εδοξασεν

31 τι ουν ερουμεν προσ ταυτα ει ο θεοσ υπερ ημων τισ καθ ημων

32 οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται

33 τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεοσ ο δικαιων

34 τισ ο κατακρινων χριστοσ ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων

35 τισ ημασ χωρισει απο της αγαπησ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα

36 καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ

37 αλλ εν τουτοισ πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ ημασ

38 πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατοσ ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα

39 ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισισ ετερα
δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπησ του θεου της εν
χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

1 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι
συμμαρτυρουσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν πνευματι
αγιω

2 οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτοσ οδυνη τη
καρδια μου

3 ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του
χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα
σαρκα

4 οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα
και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι
επαγγελιαι

5 ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστοσ το κατα σαρκα ο ων
επι παντων θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην

6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ
παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ

7 ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν
ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

8 τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκοσ ταυτα τεκνα του
θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα

9 επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον
ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ

10 ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα
ισαακ του πατροσ ημων

11 μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον
η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ
εργων αλλ εκ του καλουντοσ

12 ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι

13 καθως γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα

14 τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο

15 τω γαρ μωυση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω

16 αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου

17 λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη

18 αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει

19 ερει ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν

20 μενουγγε ω ανθρωπε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως

21 η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευος ο δε εισ ατιμιαν

22 ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν

23 και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν

24 ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων

25 ως και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην

26 και εσται εν τω τοπω ου ερηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος

27 ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται

28 λογον γαρ συντελων και συντεμων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριος επι της γης

29 και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν

30 τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ

31 ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εισ νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν

32 δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ως εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος

33 καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

1 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιασ και η δεησις η προσ τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν

2 μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν

3 αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν

4 τελος γαρ νομου χριστος εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι

5 μωυσησ γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις

6 η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν

7 η τισ καταβησεται εισ την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν

⁸ αλλά τι λέγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν

⁹ οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση

¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν

¹¹ λέγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εις παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον

¹³ πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

¹⁴ πωσ ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ

¹⁵ πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα

¹⁶ αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λέγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων

¹⁷ αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου

¹⁸ αλλά λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εις τα περατα της οικουμενησ τα ρηματα αυτων

¹⁹ αλλά λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λέγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ

²⁰ ησαιασ δε αποτολμα και λέγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν

²¹ προσ δε τον ισραηλ λέγει ολην την ημεραν εξεπετασα

τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλησ βενιαμιν

² ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδετε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων

³ κυριε τουσ προφητας σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου

⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακιςχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ

⁵ ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν

⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον

⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν

⁸ καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερασ

⁹ και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ

¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον

¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτοουσ

12 ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το ητημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων

13 υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω

14 ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων

15 ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων

16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι

17 ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιισ ων ενεκεντρισθησ εν αυτοις και συγκοινωνοσ της ριζησ και της πισοτητοσ της ελαιασ εγενου

18 μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε

19 ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω

20 καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου

21 ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται

22 ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησ

23 και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτουσ

24 ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια

25 ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των

εθνων εισελθη

²⁶ και ουτως πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ

²⁷ και αυτη αυτοισ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων

²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ

²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου

³⁰ ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια

³¹ ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν

³² συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεηση

³³ ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου

³⁴ τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο

³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω

³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιριμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων

² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοοσ υμων εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον

³ λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεος εμερισεν μετρον πιστεωσ

⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν

⁵ ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη

⁶ εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ

⁷ ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια

⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενοσ εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι

⁹ η αγαπη ανυποκριτοσ αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω

¹⁰ τη φιλαδελφια εις αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι

¹¹ τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες

¹² τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες

¹³ ταισ χρειαισ των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες

¹⁴ ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε

¹⁵ χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων

¹⁶ το αυτο εις αλληλουσ φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ

¹⁷ μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων

18 ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες

19 μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος

20 εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου

21 μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

1 πασα ψυχη εξουσιας υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν

2 ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληψονται

3 οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης

4 θεου γαρ διακονος εστιν σοι εισ το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εισ οργην τω το κακον πρασσοντι

5 διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν

6 δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εισ αυτο τουτο προσκαρτερουντες

7 αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην

8 μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν

⁹ το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τούτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον

¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη

¹¹ και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθησαι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσασμεν

¹² η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος

¹³ ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοισ και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω

¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιασ

14

¹ τον δε ασθενοντα τη πιστει προσλαμβανασθε μη εις διακρισεις διαλογισμων

² οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει

³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο

⁴ συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατοσ γαρ εστιν ο θεοσ στησαι αυτον

⁵ οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω

⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω

7 ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει

8 εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν

9 εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και εζησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση

10 συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου

11 γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω

12 αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω

13 μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον

14 οιδω και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον

15 ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπεται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν

16 μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον

17 ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω

18 ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις

19 αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομησ της εις αλληλους

20 μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι

21 καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθeneι

22 συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει

23 ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν

24 τω δε δυναμενω υμασ στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοις αιωνιοις σεσιγημενου

25 φανερωθεντοσ δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα εθνη γνωρισθεντοσ

26 μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην

15

1 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθeneματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοισ αρεσκειν

2 εκαστοσ ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προσ οικοδομην

3 και γαρ ο χριστοσ ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε

4 οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονησ και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν

5 ο δε θεοσ της υπομονησ και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοισ κατα χριστον ιησουν

6 ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

7 διο προσλαμβανεσθε αλληλουσ καθωσ και ο χριστοσ προσελαβετο υμασ εις δοξαν θεου

8 λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειασ θεου εισ το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων

9 τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω

10 και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου

11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντεσ οι λαοι

12 και παλιν ησασαι λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενοσ αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν

13 ο δε θεοσ της ελπιδοσ πληρωσαι υμασ πασησ χαρασ και ειρηνησ εν τω πιστευειν εισ το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματοσ αγιου

14 πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασησ γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν

15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου

16 εισ το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εισ τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω

17 εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον

18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εισ υπακοην εθνων λογω και εργω

19 εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου

20 ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον

οικοδομω

²¹ αλλά καθως γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν

²² διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμασ

²³ νυνη δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμασ απο πολλων ετων

²⁴ ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμασ ελπίζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω

²⁵ νυνη δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοισ αγιοισ

²⁶ ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοιωνιαν τινα ποιησασθαι εις τουσ πτωχουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ

²⁷ ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοισ σαρκικοισ λειτουργησαι αυτοισ

²⁸ τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενοσ αυτοισ τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν

²⁹ οιδα δε οτι ερχομενοσ προς υμασ εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι

³⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπησ του πνευματοσ συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προς τον θεον

³¹ ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτοσ γενηται τοισ αγιοισ

³² ινα εν χαρα ελθω προς υμασ δια θεληματοσ θεου και συναναπαυσωμαι υμιν

³³ ο δε θεοσ της ειρηνησ μετα παντων υμων αμην

16

¹ συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις

² ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου

³ ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου

⁴ οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οιοσ ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων

⁵ και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον

⁶ ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας

⁷ ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω

⁸ ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω

⁹ ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου

¹⁰ ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου

¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω

¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω

¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου

¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους

¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας

αγιουσ

¹⁶ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμασ αι εκκλησiai του χριστου

¹⁷ παρακαλω δε υμασ αδελφοι σκοπειν τουσ τασ διχοστασιασ και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεισ εμαθετε ποιουντασ και εκκλινατε απ αυτων

¹⁸ οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιασ και ευλογιασ εξαπατωσιν τασ καρδιασ των ακακων

¹⁹ η γαρ υμων υπακοη εισ παντασ αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμασ σοφουσ μεν ειναι εισ το αγαθον ακεραιουσ δε εισ το κακον

²⁰ ο δε θεοσ της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τουσ ποδασ υμων εν ταχει η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

²¹ ασπαζονται υμασ τιμοθεοσ ο συνεργοσ μου και λουκιοσ και ιασων και σωσιπατροσ οι συγγενεισ μου

²² ασπαζομαι υμασ εγω τερτιοσ ο γραψασ την επιστολην εν κυριω

²³ ασπαζεται υμασ γαιοσ ο ξενοσ μου και της εκκλησιασ ολησ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο οικονομοσ της πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ

²⁴ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine
Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ἑλληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 13 Jan 2024

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e